

Đây là Tommy và Annika, hai em nhỏ đáng yêu và ngoan ngoãn. Hai anh em đang cùng chơi bóng vỗ trong vườn. Trò này thật sự rất vui.

“Dẫu sao thì em vẫn muốn có bạn khác chơi cùng,” Annika nói.

“Anh cũng thế mà,” Tommy nói.

Cạnh nhà của Tommy và Annika là một mảnh vườn bỏ hoang, trong vườn có một căn nhà cũ mang tên Biệt thự Bát Nháo. Không ai sống ở đó cả, mỗi căn nhà tro troi trống vắng.

“Chẳng có ai chuyển đến ngôi nhà đó, thật chán quá!” Tommy thở dài.

“Vâng, chán thật đấy!” Annika tiếp lời. “Ai đó nên chuyển đến căn nhà đấy. Ai đó có trẻ con í.”

Một ngày đẹp trời, khi Tommy và Annika nhón chân, lên nhìn qua hàng rào sang Biệt thự Bát Nháo thì thấy một việc vô cùng kì lạ. Một cô bé nhỏ nhắn đang vừa đi vừa bẻ một con ngựa to tướng. Tommy và Annika không tin nổi vào mắt mình vì làm sao một cô bé nhỏ xíu lại có thể nhắc bổng cả một con ngựa cơ chứ? Sự thật là, cô bé này có thể! Tên cô là Pippi Tắt Dài. Cô bé khoẻ vô cùng, không có một cảnh sát nào trên thế gian khoẻ bằng cô bé đâu. Pippi lại còn giàu có nữa, cô có cả một va li đầy tiền vàng. Và cô bé vừa chuyển vào sống ở Biệt thự Bát Nháo.

Pippi thực sự sống một mình, cô chỉ có một con ngựa và một chú khỉ tên là Ngài Nilsson bầu bạn. Pippi không có mẹ cũng chẳng có bố, thế có khi lại hay vì chẳng ai nhắc nhở cô đến giờ đi ngủ khi đang chơi vui. Cô bé làm mọi việc mà cô thích bất cứ lúc nào cô muốn.

“Hai cậu sang ăn sáng với tớ nhé?” Pippi rủ Tommy và Annika.

“Tất nhiên rồi, cảm ơn cậu,” Tommy và Annika đồng ý ngay.

“Ai sẽ nấu ăn vậy?” Annika tò mò.

“Tớ tự nấu,” Pippi đáp.

Đúng vậy, Pippi tự làm mọi việc. Cô bé tự rán bánh kẹp. Khi bánh chín vàng, Pippi cầm chảo hắt bánh lên không trung về phía Tommy và Annika. Hai anh em ngồi trên thùng củi và ăn thoải thích.

“Đây là bánh kẹp ngon nhất mà tớ từng ăn!” Tommy trầm trồ.

Trứng dính trên tóc Pippi vì chẳng may có một quả rơi lên đầu cô bé trong lúc cô mải mê trộn bột. Nhưng Pippi lại rất vui.

“Tớ nghe nói lòng đỏ rất tốt cho tóc,” cô bé nói. “Các cậu chờ đó mà xem, rồi tóc tớ sẽ dài ra trông thấy.”

Pippi làm cả bánh quy quế nữa. Cô bé cán bột ngay trên sàn bếp.

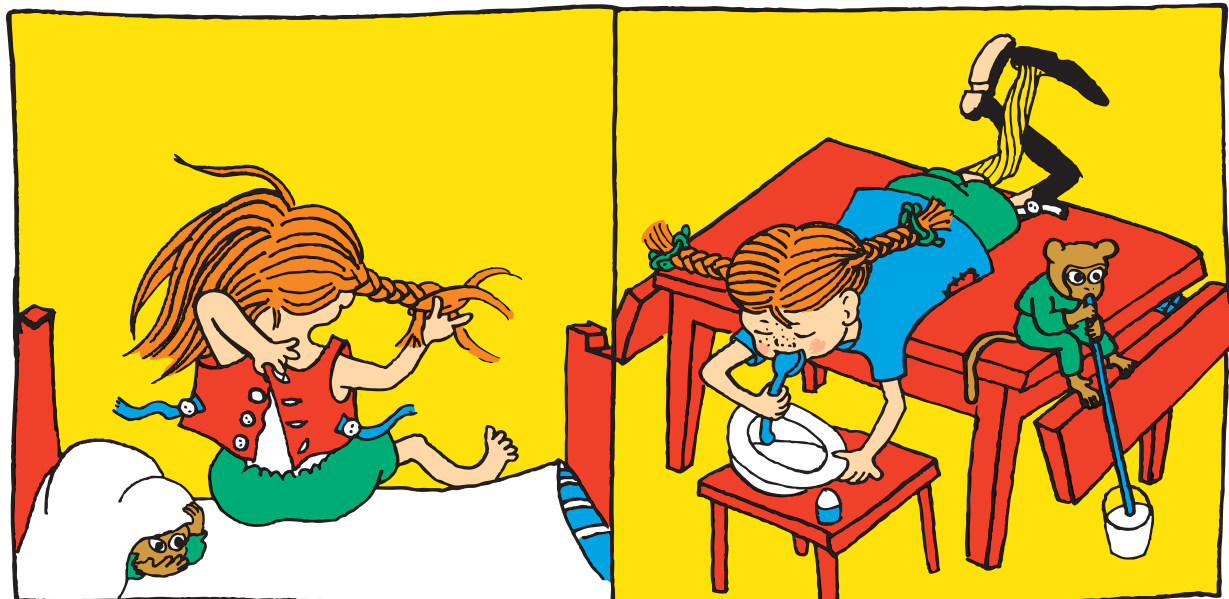
“Tại chỗ cán bột nhỏ quá, không đủ cho tớ làm năm trăm cái bánh,” Pippi giải thích.

Ngài Nilsson cũng giúp cô bé làm bánh. Chỉ có ngựa là không được giúp thôi. Ngựa của Pippi sống ngoài hiên nhà (nên không nhìn thấy trong tranh này).

“Sao cậu lại cho ngựa ở ngoài hiên thế kia?” Tommy thắc mắc. Tất cả ngựa mà cậu bé biết đều sống trong chuồng ngựa.

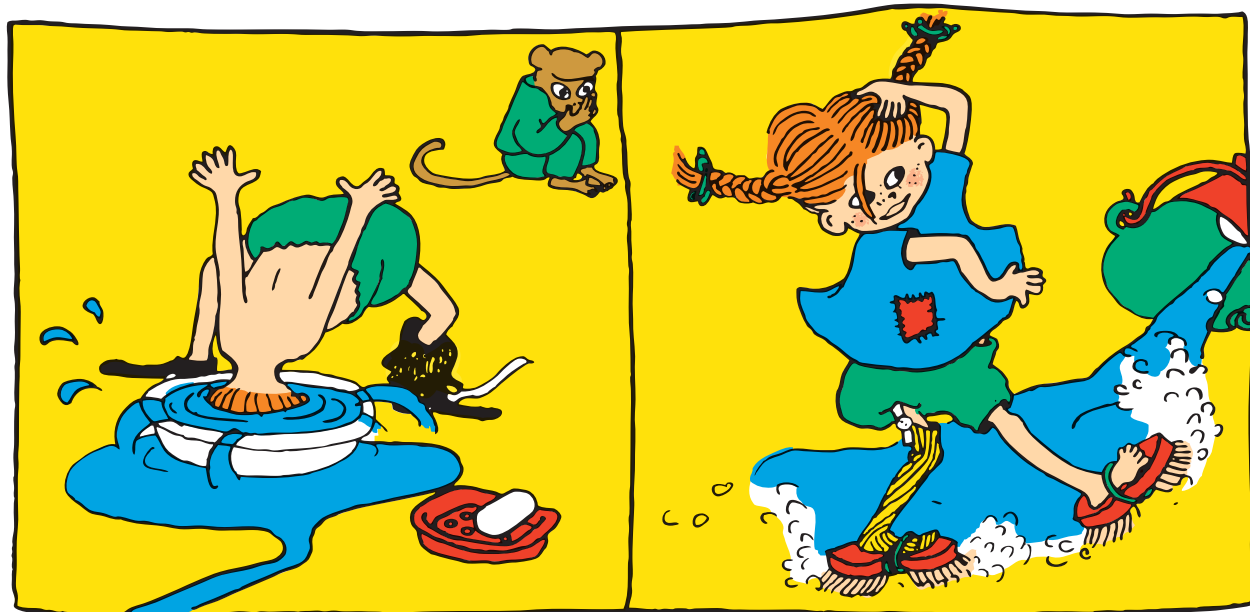
“À,” Pippi tặc lưỡi. “Ngựa mà ở trong bếp thì vướng lắm. Mà nó lại không thích phòng khách tẹo nào!”

Một lát sau, Tommy và Annika ra về nhưng hai anh em rất vui vì đã có bạn chơi cùng.

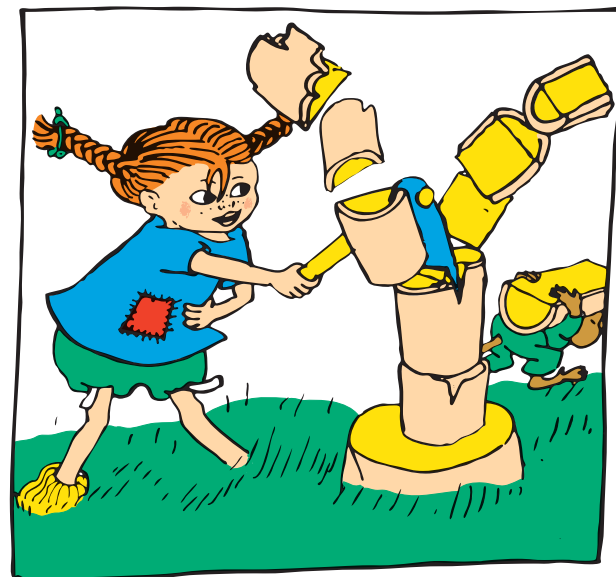
Pippi có thể vừa tết tóc vừa cài khuy áo. Không nhiều người làm được hai việc đó cùng một lúc đâu đấy!

Pippi nằm dài trên bàn khi ăn và để đồ ăn trên ghế. Chẳng ai nhắc nhở cô bé phải ngồi nghiêm chỉnh khi ăn cả, thật sự chẳng có ai!

Khi gội đầu thì cô bé nhúng ngập đầu vào chậu nước. Pippi rất thích cảm giác khi nước chảy vào tai.

Thình thoảng cô bé cọ sàn bếp bằng cách đổ cả xô nước ra sàn, buộc hai cái bàn chải to vào chân rồi trượt qua trượt lại như trượt băng.

Lúc chẻ củi, một nhát rìu của Pippi bao giờ cũng bổ được ít nhất năm khúc gỗ một lúc.

Úi, tro bụi mù mịt quá! Pippi phải trèo lên mái nhà để thông ống khói thôi! Cô bé tự mình làm **TẤT CẢ MỌI THỨ!**

